

[Bernhard Baunsgaard]

man her beskæftiger sig med. I bemærkningerne gør VS selv opmærksom på, at noget af det helt afgørende må være, at vi nu iværksætter en oplysningskampagne om, hvordan børn egentlig reagerer, og hvad der sker, når man bruger vold mod dem. Jeg er enig i dette. Det er helt væsentligt for, at vi kan komme videre med at skabe et godt forhold til børnene. Jeg håber meget, at der denne gang kommer noget ud af behandlingen i udvalget af dette beslutningsforslag.

Birgith Mogensen (CD):

Dette VS-forslag var første gang under betegnelsen beslutningsforslag nr. B 4 til debat her i folketingsalen den 1. april 1982 under overskriften »Forslag til folketingsbeslutning om børns rettigheder og sikkerhed«. Bortset fra en forkortelse samt overskriften, der nu er ændret til »Forslag til folketingsbeslutning om børns beskyttelse mod vold«, er beslutningsforslag nr. B 70's tekstindhold næsten analogt med det forslag til folketingsbeslutning, nr. B 4, som blev behandlet den 1. april 1982. CD har ikke skiftet mening, og derfor nøjes jeg med at henvise til mit indlæg, som kan læses i Folketingstidende 1981-82 (2. samling), sp. 5044-5046. CD ønsker stadig væk ikke at belemre børnefamilier med hele den formyndertankegang, som er essensen i og formålet med forslaget.

Jeg vil minde om, at B 70 er endnu mere uaktuelt, end det var for 2 år siden, bl.a. fordi der efterhånden kun fødes ønskebørn. Det siger sig selv, at noget, man ønsker sig, behandler man også godt, når ønsket er opfyldt.

CD kan ikke tilslutte sig forslaget.

Arentoft (FP):

Fremskridtspartiet har også tidligere afvist dette forslag, selv om det har haft anden titel. Vi mener, at en kærlig faderhånd eller en kærlig moderhånd anbragt på det rigtige tidspunkt og på det rigtige sted ikke er af det onde. Det er klart, at så snart der bliver tale om vold, er det noget helt andet, og så er der lovgivning om det. Vi skal ikke have svenske tilstande her. Vi skal ikke have børn til at angive deres forældre og den slags ting, så derfor afviser fremskridtspartiet forslaget.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti afviser forslaget; der skal ingen tvivl herske om det. Jeg synes, det er sagt så vældig godt i dag, at vi i forvejen har en lovgivning imod vold. Man kan måske se på, om den fungerer godt nok, om der er noget, der skal gøres dér.

Når vi ikke kan gå med til f.eks. at afskaffe revselsesretten, er det, fordi den er så svær at definere. Jeg sad med en flok børn i går og diskuterede det her, og så sagde jeg til et af dem: hvis jeg nu gør sådan lidt ved dig ved kinden, vil du så sige, jeg har slået dig? Det kunne han ikke rigtig sige, det ville han nok ikke sige, men hvis han var rigtig vred, ville han måske udlægge det på den måde. Det er det samme, der kan ske i skolen. Derfor skal man være meget forsigtig med overhovedet under nogen form at røre ved børn, for det kan udlægges på en helt anden måde. Jeg tror, det vil give en masse problemer. Vi har også set fra vore nabolande, hvad det fører til, så jeg tror ikke, det er et godt forslag.

Jeg er modstander af klø, for jeg tror overhovedet ikke på, at det hjælper, men hvis voksne er i en eller anden situation, hvor de taber besindelsen – hvad vi alle sammen kan gøre – kan komme til at gøre nogle ting, som de bagefter fortryder. Så må det være rigtigst, at familien kan snakke lidt om det, at man ikke får en retssag ud af det. Man siger, at der ingen sanktioner skal være. Jeg kan overhovedet ikke se, at det forslag skulle være en god ting, men jeg synes, det er vældig godt, at vi tager problemet om selve volden op; det er noget meget uhyggeligt, og det kan gå ud over børn.

Forslaget om midlertidig separation fra forældrene synes jeg heller ikke er godt. Jeg kan godt forstå problemerne, særlig med teenagere, de yngste af dem; der kan være vanskeligheder. Men jeg kan også levende forestille mig diskussionen derhjemme: »Jeg kan jo bare stikke af, jeg kan jo bare gå.« Det er ikke så enkelt.

Jeg mener også, der kan være nogle steder, hvor det er muligt at gribe ind og hjælpe børn, når de virkelig er i vanskelige situationer, som de kan være det. Men vi skal passe på, at vi ikke griber ind og sætter os i forældrenes sted. Det kan give en masse problemer.

Vi afviser derfor forslaget.